

Posudek diplomové práce Moniky Meislové „Filmografie Petra Zelenky z genderové perspektivy očima studentek vysokých škol“

Petr Zelenka je nepochybně jeden z nejvýraznějších českých režisérů posledních dvaceti let a jeho filmy přispívají k formování představ mladé generace o světě kolem nás. Některé „hlášky“ jeho hrdinů doslova zlidověli („Lidi tady málo hulej.“). Je proto jen dobře, že se Monika Meislová rozhodla podívat na Zelenkovu konstrukci světa skrze prizma genderu a na příkladech několika studentek zkoumat, jak interpretují a případně reflektují genderový rozměr jeho filmů. Přitom využila standardní metodu polostrukturovaných rozhovorů a nabídla i svou vlastní interpretaci dvou Zelenkových filmů, jež si vybrala pro svou práci.

Začnu-li procesní stránkou věci, konstatuji, že Monika na svém bakalářském projektu pracovala velmi systematicky a odpovědně. Nesnažila se nic uspěchat a práci odevzdala, až když byla relativně spokojená s její podobou. To znamenalo zapracování mnoha komentářů a několikeré přepsání jednotlivých kapitol. Automatickým předpokladem bylo také nastudování poměrně rozsáhlé literatury, která byla pro Moniku nová, neboť se během svých studií genderové problematice, ani mediální teorii systematicky nevěnovala.

Několikeré přepisování prospělo i formální stránce věci. Finální text je prost většiny problémů, které typicky snižují kvalitu bakalářských prací. Odkazování je konzistentní, překlady vesměs vychytané, struktura práce logická atd. I stylisticky je práce na odpovídající úrovni.

Teoretická část nabízí ucelený exkurz do mediální teorie a genderové problematiky, který odpovídá úrovni bakalářské práce. Je dobrým východiskem pro empirickou analýzu, která je představena ve druhé části práce.

V empirické části Monika nejprve představuje svá metodologická východiska a zvolené metody. Následně nabízí vlastní stručnou analýzu použitých filmů (*Příběhy obyčejného šílenství*, *Konflíkáři*), která dle mého názoru ukazuje dobré zvládnutí genderové analýzy filmů a nabízí řadu zajímavých interpretací. Je z ní patrné, že Monika vnímá komplexní povahu konstrukcí maskulinity a femininity v českém kontextu a je schopna propojit empirickou analýzu s teoretickými východisky.

Analýza rozhovorů je systematická a Monika v této části postupuje takřikajíc standardně. Přitom ale nabízí některé zajímavé vhledy a po pravdě i inspiraci pro mne jako člena Katedry genderových studií a člověka, který přednáší kurz Úvod do genderových studií v rámci bakalářského programu. Zde mám na mysli zjištění, že absolventky genderových kurzů neprojevuji o nic větší citlivost ke stereotypnímu zobrazování žen a mužů v Zelenkových kurzech, než studentky netknuté genderovou perspektivou. Hodnocení analýzy však raději ponechám na oponentovi/ce, protože mi chybí potřebná míra odstupů a kritičnosti k práci, kterou jsem vedl.

Shrnuto a podtrženo, jako vedoucí práce jsem velmi spokojen s prací, kterou Monika odvedla, a navrhuji hodnocení výborně.

Ing. Petr Pavlík, Ph.D.
vedoucí práce

2. 6. 2013